

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.200/2018/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. év október hó 16. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2018. év április hó 20. napján kelt 17.B.46/2017/40. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy a vádlott 2016. szeptember 10. napjáig volt őrizetben, a bűncselekmény anyagi jogi megjelölése helyesen Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés, a közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak.

Helyesen a Budapest Környéki Törvényszék Bírósági Letéti Csoportja által BL.00117/2018/1. szám alatt kezelt 327.000.- forintra, valamint a Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatóság Állampénztári Iroda Hatósági Letétkezelő Osztály Bü.92425. számon letétként kezelt 30.- EUR-ra rendel el vagyoneklobzást.

A fenti összegeknek vagyoneklobzás biztosítására visszatartó rendelkezését mellőzi.

Az elkobzott digitális mérleget a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Vizsgálati Osztály a 13000/495/2015. bü. számú ügyben az összesített bűnjeljegyzéken helyesen a 10., a kiadandó önzáró nejlontasakokat a 20. tételszám alatt kezeli.

A fent írt bűnjeljegyzéken a kiadandó helyesen 29. tételszám alatt kezelt 170,- EUR-t és a 30. tételszám alatt kezelt a 15,- USD-t a Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatóság Állampénztári Iroda Hatósági Letétkezelő Osztály Bü.92424. számon, míg az ugyancsak a kiadandó 148.000,- forintot a Budapest Környéki Törvényszék Bírósági Letéti Csoportja BL.00117/2018/1. szám alatt kezeli.

A vádlott által az ítélet kihirdetésétől 2018. június 30. napjáig házi őrizetben, míg 2018. július 1. napjától a mai napig bűnügyi felügyeletben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli oly módon, hogy egy napi szabadságvesztésnek öt napi házi őrizet, illetve bűnügyi felügyelet felel meg.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Budapest Környéki Törvényszék a 2018. április hó 20. napján kihirdetett rendelkező részben írt ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés), ezért 8 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől

eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt azzal, hogy egy napi előzetes fogva tartás egy napi szabadságvesztésnek felel meg. 336.260 Ft erejéig vagyoneklobzást rendelt el, a vádlottól lefoglalt 327.000 forintot valamint 30 EUR-t a vagyoneklobzás biztosítására visszatartotta. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a büntetés súlyosítása végett, a vádlott és védője téves jogi minősítés miatt, a cselekmény kábítószer birtoklása büntette minősítéséért, és a büntetés enyhítése érdekében fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.375/2017/5.számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a vádlott és védője fellebbezését nem tartotta alaposnak. Megállapította, hogy a fellebbezés elbírálására a Be. 598. § (2) bekezdésében írt tanácsülés feltételei fennállanak, nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését nem kérte, úgy nyilatkozott, hogy nyilvános ülés kitűzése esetén azon az ügyész nem vesz részt .

Rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete ellen az 1998. évi XIX. törvény rendelkezései szerint kerül sor a fellebbezése bejelentésére. A fellebbezés bejelentésének időpontjára figyelemmel a másodfokú eljárásban a Be.590.§ (1) és (2) bekezdés szerinti teljes körű felülbírálat szükséges, mert a fellebbezés bejelentésére nem Be. 583. § (3) bekezdése alapján került sor, továbbá a Be.551. § (3) bekezdése szerinti felvilágosítás adás nem történt meg.

Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta. Az ítéletben megállapított tényállást megalapozottnak tartotta. Az ítélet indokolásában a felmerült bizonyítékokat egyenként és egymással összevetve kimerítően ismertette. Részletes indokát adta annak is, hogy a vádlott védekezését mely bizonyítékok és miért cáfolják, ezzel összefüggésben az 1. számú tanú vallomását kiemelten is aprólékosan mérlegelte.

A cselekmény jogi minősítését az ügyész törvényesnek tartotta. Az elsőfokú bíróság indokolását a védői állásponttal szemben helytállónak tartotta. A tényállásban foglaltak a kábítószer birtoklásán túliak, már a kereskedés keretei között értékelhetőek, rendszeres haszonszerzés végett történő megszerzés és értékesítés megállapítható. (BH2017. 140., BJE. 1/2017.)

Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket számba vette. A súlyosító körülmények között azonban elmulasztotta értékelni a kábítószerrel összefüggő cselekmények elszaporodottságát. A Btk.79.§-ban rögzített büntetési célok, valamint a Btk. 80.§-ában meghatározott bünteteskiszabási elvek súlyosabb szankció, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását teszik szükségessé. A szabadságvesztés büntetés fegyház végrehajtási fokozata helytálló. Az eljáró törvényszék további ítéleti rendelkezését ugyancsak törvényesnek tartotta.

Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Be.606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét, súlyosítsa a vádlottra kiszabott szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát.

A vádlott és védője tájékoztatást követően nyilvános ülés kitűzését nem kérte. A védő fellebbezését írásban indokolta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket többnyire helyesen tárta fel. A kábítószer birtoklás tekintetében tett beismerő vallomás a törvényszék

álláspontjával szemben a vádlott javára értékelendő. Álláspontja szerint az időmúlás ugyancsak enyhít, mert a vádlott hosszabb ideig állt a legsúlyosabb kényszerintézkedés hatálya alatt. Bár a kiszabott büntetés nem éri el a középértéket, figyelemmel a bünteteskiszabási gyakorlatra a hasonló jellegű ügyekben, lényegesen enyhébb büntetés kiszabását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyet a Be.598.§ (2) bekezdése szerinti tanácsülésen bírálta el. Figyelemmel arra, hogy a fellebbezések bejelentésére az 1998. évi XIX. tv. rendelkezései szerint került sor, a másodfokú bíróság az ítélet teljes körű felülbírálatát elvégezte.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Be. 08.§ (1) bekezdésében felsorolt hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést nem követett el, eljárása perrendszerű volt. Az ítélet indokolásban tévesen került feltüntetésre, hogy az ügyészség által benyújtott vád az emberölés büntetnének kísérletét is tartalmazta volna, ezért az ítélet 2. oldal 4. bekezdése 3. sorából az erre történő utalást mellőzi, a vád tárgyát képező bűncselekmény vád szerinti minősítése helyesen a Btk. 176.§ (1) és (3) bekezdése.

Az elsőfokú bíróság a tényállás felderítéséhez szükséges bizonyítást lefolytatta, a védő által előterjesztett további bizonyítási indítványokat helyesen utasította el. A másodfokú bíróság megítélése szerint további bizonyítás lefolytatása az ügyben szükségtelen lett volna. Egyetértett az e körben az ítélet 12. oldal 3.-5. bekezdéseiben kifejtettekkel. A bizonyítási indítványok az 1. számú tanú szavahihetőségét lettek volna hivatottak kontrollálni, melyet az elsőfokú bíróság helyesen nem tartott szükségesnek, az 1. számú tanú szavahihetőségét más tényekre alapította.

Az elsőfokú bíróság a széles körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen nagyobb részt megalapozott tényállást állapított meg, mely kismértékben hiányos (Be.592.§ (2) bekezdés a.) pontban írt megalapozatlansági hiba), melyet a másodfokú bíróság a Be.593.§ (1) bekezdés a.) pontban írt jogkörénél fogva kiegészít az ítélet jogi indokolásából (10. oldal 4. bekezdése) a tényállásba emeléssel azzal, hogy a vádlott által továbbértékesítés céljából megszerzett és lefoglalt kábítószeresek együttes mennyisége meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 925%-a, de nem éri el a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak 92%-a.

A tényállás ezen kiegészítéssel teljes, az elsőfokú felülbírálat alapját képezte a Be.593.§ (3) bekezdése szerint.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat irathűen sorolta fel, azokat egymással összevetve értékelte, mely mérlegelő tevékenységével a Fővárosi Ítéltábla messzemenőig egyetértett. Az ítélet 6. oldalán kifejtettek a vádlott vallomásának értékelésével kapcsolatban helytállóak, osztotta az ítéltábla az 1. számú tanú vallomásának értékelésével kapcsolatosan 7. a 8. oldalon kifejtetteket is, csakúgy mint a tanú szavahihetetlenségét illetően a 8. oldal utolsó előtti bekezdésétől és 9. oldal 5. bekezdéséig írtakat.

Az indokolási kötelezettségét a törvényszék maradéktalanul teljesítette.

A megalapozottan megállapított tényekből a törvényszék okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére.

A Btk. 2.§-ának felhívása jelen ügyben szükségtelen, mert fel sem merül, hogy az elkövetéskori és elbíráláskori büntető törvények közül kellene választani.

A vádlotti magatartás 2016. szeptember hó 9. napján fejeződött be, amikor is az új Btk. volt

hatályos, a cselekményt az új Btk. szerint kell elbírálni.

Egyetértett ugyanakkor az ítéletábra a cselekmény minősítésére vonatkozó törvényszéki állásponttal. A vádlott cselekményének helyes minősítése a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat (3) bekezdése, a fordulat megjelölése a rendelkező részben elmaradt, melyet az ítéletábra pótol.

A kereskedés megállapíthatóságát a törvényszék igen röviden indokolta, melyet az ítéletábra kiegészít. Nem osztotta a védelem álláspontját a tartással elkövetett kábítószer birtoklása büntette minősítést illetően.

A kereskedés a piac oly módon történő működtetése, hogy a haszonszerzési törekvés tétlen érhető. Rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adás-vétel, melynek keretében nemcsak az eladó és a vevő, hanem a közreműködők is tettesként vonhatók felelősségre.

A Legfelsőbb Bíróság 1/2007. Büntető Jogegységi határozata szerint kereskedés a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése is, ha a haszonszerzési célzat, haszonszerzési törekvés bírói bizonyossággal megállapítható.

Önmagában a mennyiségből a kereskedésre következtetés nem vonható. A mennyiséggel együtt ugyanakkor vonható ilyen következtetés a tanúvallomás szerinti értékesítésből, a vádlott lakásán megtalált pénzösszegeből, a digitális mérlegből, a többféle kábítószerből, ezért a minősítés helytálló. Lényeges az is, hogy az 1. számú tanú 2015. szeptemberében jelentkezett a rendőrségen, ahol feltárta a Dunaharasztiiban folyó kereskedést. Ehhez képest a rendőrhatalóság ismeretlen okból csak egy évvel később tartott házkutatást a vádlott által használt és korábban használt ingatlanban, amikor is a rendelkező részben feltüntetett mennyiségű kábítószer feltalálásra került. Az 1. számú tanú szavahihetősége az eljárásban megállapításra került. A vallomás és a házkutatás tényei alapján az igen hosszú időn keresztül megvalósított magatartás megállapítható. Fel sem vetődik, hogy csupán kábítószer birtoklásáról (tartásról) lenne szó.

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel. Az enyhítő körülmények közül ugyanakkor mellőzni szükséges, hogy a lefoglalt kábítószer mennyisége a különösen jelentős mennyiséget nem haladta meg. Nem enyhítő körülmény, hogy a tartás vonatkozásában a vádlott beismerő vallomást tett, mert a kábítószer a lakásán a házkutatás során megtalálásra került, az időmúlás pedig olyan rövid, hogy még a letartóztatásban töltött másfél évnek a figyelembevételével sem képez olyan tartamot, amely enyhítő körülményként figyelembe vehető lenne.

Az ügyész által súlyosító körülményként figyelembe venni indítványozott cselekmény elszaporodottságát az ítéletábra nem értékelte súlyosító körülményként, mert erre vonatkozó statisztikai adatok nincsenek és köztudomású tényként sem értékelhető.

Az elsőfokú bíróság helyesen határozta meg a büntetés kiszabható mértékét, és a középérték számítása és helytálló. Az ítéletet 11. oldal 3. bekezdésében kifejtetteket az ítéletábra mint szükségtelen fejtegetést mellőzte.

Az elsőfokú bíróság által megállapított szabadságvesztés mértéke az elkövetett cselekmény tárgyi súlyával és a büntetés kiszabás során irányadó körülményekkel arányos, sem enyhítése, sem súlyosítása nem indokolt..

A közügyektől eltiltás tartama a főbüntetéshez igazodó, annak mellékbüntetés jellegét az ítéletábra megjelölte.

Az őrizetben töltött időt a beszámítás eszközléséhez feltüntette.

A Btk.74.§ (1) bekezdés c) pont alapján és (4) bekezdés b.) pont alapján a vagyonekobzás törvényes.

Nem rendelhető el vagyonekobzás arra a vagyonra, (Btk.74.§ (5) c.) pont) amely kábítószer-kereskedelem ideje alatt szerzett, ha törvényes eredete bizonyított.

A korábbi szabályozáshoz képest megfordult a bizonyítási teher, az elkövetőnek kell bizonyítani a vagyon törvényes eredetét, mely jelen ügyben nem valósult meg, a tanúvallomása erre nem volt alkalmas.

Az ítéletábra a vádlottnál fellelt forint és Euro összegre rendelte el a vagyonekobzást, és mellőzte azt a Be.157.§ (1) bekezdésére alapított rendelkezést, hogy a lefoglalt magyar és külföldi fizetőeszközöket a forintban megállapított vagyonekobzás összegének biztosítására kell visszatartani.

A vádlott háztartásában fellelt digitális mérleg elkobzása is törvényes, mint a bűncselekmény eszköze, amely a vádlott tulajdonát képezi.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései is törvényesek azzal, hogy a bűnjelek átszámozása volt szükséges a végleges összesített bűnjeljegyzék alapján. Észlelte az ítéletábra, hogy egyes lefoglalt pénzösszegek bírói letétbe, mások a Magyar Államkincstárhoz befizetésre kerültek, melyet a rendelkező részben a végrehajthatóság érdekében megjelölt.

Fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság a Be.605. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írt kiegészítésekkel helybenhagyta.

A Btk.92.§ (1) és (3) bekezdés a.) pontja alapján a vádlott által az ítélet kihirdetésétől 2018. június 30. napjáig házi őrizetben, míg 2018. július 1. napjától a mai napig bűnügyi felügyeletben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli oly módon, hogy egynapi szabadságvesztésnek öt napi házi őrizet, illetve bűnügyi felügyelet felel meg.

Észlelte az ítéletábra, hogy az ítélet kelte elírásra került, melyet javított.

Budapest, 2018. október hó 16. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Fatalin Judit sk.
előadó bíró

Radnainé dr. Solymosi Viktória sk.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 2018. április hó 20 napján kelt 17.B. 46/2017/40. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábra mint másodfokú Bíróság 2. Bf.200/2018/6. számú végzése folytán 2018.

október hó 16 .napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2018. október hó 16. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő